

Fra Danmark.

Meddelelser af 16. — 22. November.

Karantæne. Justitsministeriet har under 18de ds. udsendt Befjendingstjener om Ophævelse af Karantænen og af Indskrænkninger i Afdgangen over Landsgrensen.

Ophævet Forbud. Den danske Gesant i London telegraferer if. N. B. d. 18. ds. til Underregisministeriet: Englands Forbud mod Indførelse af Klude er ophævet.

Stort Salg af Evin. Nordfyn, Østfyn, Nordvestfyn og Marup Svinesalgsselskaber have for et Aar solgt deres Produkt, antagelig 12000 Stk. til Fyns Svineslagteri i Ålbens, tilh. Statsraad Ph. W. Heyman i København. Prisen er foreløbig ubestemt.

Kreaturvalg til Hylsland. Slagelse, den 14. ds. Kreaturhandler Jacobsen af Ringsted har af 400 Kreaturer, som han har opstaldet i Slagelse, solgt 201 Stk. til to hollandske Ophøbere for omtrent 53,000 Kr. Kontant Kreaturerne afgik i Gaar.

Bortforpagtning. Hørens Av. meddelelser, at Hovedgaarden Møgelhøj tilh. Greve Frijs-Frijsborg, Boller, er bortforpagtet til Forvalter, Landbrugsmand Alfred Ravn af „Krusensminde“ ved Korsør. Forpagtningen tillædes den 1ste April 1793. Afgiften er efter Forlydende 18,000 Kr. aarlig.

Zernbanueheld. Da Godstoget fra København Mandag Eftermiddag ankom til Hillerød Kl. 4 og skulde løbe fra Hovedsporet ind paa Sidesporet, bødte Lokomotivets venstre Forhjul sig ned i Gruset. Toget maatte standse, men der skete ellers ingen Ulykke. Lokomotivet venttes snart færdigt; Jærdslen har ikke været standset. Sporstikket var i Orden.

Omkønnen. En gammel Mand, Smed Peder Nielsen, hjemmehørende paa Nørre-Naby Mark paa Fyen, er i Forbuds druknet i et Vandhul tæt ved Landevejen i Nærheden af Skovhøjstrup. Den omtr. 73-aarige Mand sig fandtes først i Søndags. Det formodes, at han i Mørket er falden i det lille Vandshul, der ikke var synlig dybt. Den afdøde var isølge „Middelfart Avis“ mest kendt under Navnet, Bismar Smeden“. Han gik omkring i Egnen og solgte Knive, Trækobeslag og andet Jærntøj.

En Hest skriet død om. Da Folketingsmand, Gaardejer Chr. Veth Espensens Befordring i Forbuds Aftes vendte hjem til Vibyggaard, hørte de if. „Etbl. Amtsav.“ den ene Hest pludselig stendød om paa Chausseen ved Søring. Det var mørk Aften og over Søringetid, da Uheldet skete, saa der var intet andet for Karlén, end at spænde den anden Hest fra og trække den hjem til Vibyggaard, medens den døde Hest og Vognen maatte forblive tilbage til næste Morgen, efter at være bleven slæbt bort fra selve Jærstebanen.

Svovforlyder endelig rejste. Endnu i Fredags havde, if. „Danneb.“, Konsulen ikke tænkt paa at forlade Landet saa snart, men da han samme Dag fik en lille Visit af en Betjent, der overbragte en høflig Anmodning om at forsojme, blev han som sædvanlig lidt utilpaa og udrød: „Hørhen skal jeg begive mig?“ — Fru Ryder henvendte sig derefter til den amerikanske Minister, men han afsviste Fruen med den Besked, at han ikke ønskede at have med Sagen at gøre. Paa Fruens Henvendelse til Justitsministeren erklærede denne, at Ryder maatte være ude af Landet inden Mandag Middag Kl. 12, i modsat Fald blev han anholdt. Paa Grund deraf forlod Konsulen, København i Søndags.

Mund- og Klovhyge. Efter hvad „Berl. Tid.“ i Aftes oplyfter og som meddelelser pr. Telegram, paataenker Indrengsministeriet at forbyde Kreaturmarkeder og Handelen med levende Grisefæ paa de egentlige Torvedage i Kjøbstæderne, idet man formener, at der i disse Markeder haves en særlig farlig Kilde til Overførelse af Mund- og Klovhygens Smitte fra et Sted til et andet. Det udtales samtidig at Befræbelsesfor at isolere enkelte Landsdele, som endnu er angrebne af Sygdommen, ikke gjøre synderlig Rytte, men derimod Støde ved at give Udlændte urigtige Befræbelsinger om Sygdommens Udbredelse. Kreaturer fra Jylland kan forøvrigt godt ad Søvejen sendes til tytte Haane udenfor Slesvig og Holsten, ligesom ogsaa Udsættelsen fra Ferne er fri og kan finde Sted til Østershavene og Hamborg ad Søvejen.

Mund- og Klovhyge er if. Nys. Bur. konstateret i Torvedags i Sognekoged Niels Jensens Befætning i Sigersted, Ringsted Herred, Sørs Amt. Befætningen er affærret.

Ildbrand. Hjørring, den 15. November. Hovedgaarden Nørre-Elsker, tilh. Proprietær H. Ring, brænder. Ilden er opstaaet fra et Dampstærkesværk. Hjørring Sprøjter er returnerede.

Solger Drachmann har ifølge „Polit.“ nu forladt Hamborg og har efter et kort Besøg i Berlin, taget foreløbigt Ophold i Dresden, hvor han agter at fuldføre flere ny Arbejder, bl. a. lægge sidste Haand paa Stuespillet Sjællere.

Trollesminde og Faurholm. Ved den i Mandags afholdte Auktion over Bortforpagtning i 8 Aar af Gaardene Trollesminde og Faurholm blev if. Meddelelse til Nys. Bur. Proprietær Hinrichsen, Sveigaard, Højstbyende paa Trollesminde med 700 Tdr. Byg og 7750 Kr. aarlig. Paa Faurholm blev Bestyrer Langermann, Faurholm, Enelehyende med 1000 Tdr. Byg og 7600 Kr. aarlig.

Den Schøndorffske Sag. Sørs Amt har, efter hvad der er „Sørs Følgetidende“ meddelelser, beordret Proprietær Schøndorff af Sørs lille Løvegaard sat under Justitiel Tiltale for Brandstiftelse, Assuranceforbrydelse, falsk Angivelse for Dørligheden, Spjodring til Mened eller dog til falsk Forklaring for Retten samt for Vedrageri. Til Aktor er bestillet Procurator Hjør i Sørs. Procurator Deidmann i Slagelse er i Overensstemmelse med Schøndorffs berom udtalte Ønske bestillet til Defensor.

Selvmodet paa Hotel „Rosen“. Den unge Pige Marie Sørensen, som den 3. Noobr. modtog to farlige Skudfaar, der ene i Hovedet, det andet ved Hjertet, af sin Forlovede, Kommiss Fred. E. Hansen, som derpaa skjød sig selv med øjeblikkelig Død til Følge, henlaa som meddelelser, i længere Tid paa Kommunehospitalet i en meget lidende, næsten haabløs Tilstand. I den sidste Uge har hun dog været i god Bedring, til Trods for at Kuglen ikke har kunnet udtages, og efter hvad „Sørs Tidende“ erfarede i Fredags Aftes, nærer man nu godt Haab om hendes fuldtvandede Helbredelse.

Indbrudthverierne i Høstebro og Struer. Det er if. „Høstebro Avis“ lykkedes Politiet i Høstebro at faa opbaget Gjerningsmanden til de omtalte Indbrudstyperier, et ungt Mennecke, en forhenværende Opvarter Poul Jensen, der er hjemmehørende i Høstebro, men i nogen Tid har opholdt sig i Kjøbenhavn. Han blev efter Rekvisition fra Høstebro anholdt i Kjøbenhavn den 11., og i Søndags Formiddags ankom han under Bevogtning til Høstebro. Ved det af Borgmester d'Auchamp afholdte Forhør har han bekendt sig ifølge ifølge blot i begge Indbrudstyperierne der i Byen, men ogsaa i det paa Struer Station begaaede Tyveri, som et natlig Tyveri paa Brodmanns Hotel i Dønsen, hvor han har været Opvarter.

En Dyr Fangst. Kolding Kommune har alt i en Tid haft en ubestemt Mandsperson paa Jattiggaarden. Han blev truffen i Byen, blev anholdt for Betleri — „og saa havde vi ham!“ udbryder „Kolding Følgetid.“ Sener har det nemlig været aldeles umuligt at faa opbaget, hvor han hører hjemme. Ved Anholdelsen havde han intet som helst i sine Lommer, der kunde give Andledning om hans Hjemstav, og han har vist sig lige utilgængelig for alle de Spørg, hvorpaa han er bleven tiltalt. Af enkelte Udbrud har man ment, at han er Slavofker. I de sidste Aar er han bleven mere og mere aandsløs, og Jattiggaarden omstær ham nu anbragt paa den nye Anstalt paa Ebbetøndergaard. Bestyreren for denne har svaret, at Prisen elers er 600 Kr. aarlig, men efter hvad der er meddelelser om Kolding Kommunes Fangst, ønsker man ikke at tage ham billigere end for 1000 Kr. om Aar.

Overfald mod en Lærer i Funktion. En Haandværksmester i Vorde, der har et Barn gaende i Borgerskolen indsendt sig, if. „Vestj. Dgbl.“ i Søndags Aftes i Klassen og spurgte den Lærer, der har Inspektion med Efterbørerne, om hans Søn ikke fandtes paa Skolen og da dette bekræftedes, forlangte han Drengen frigiden. Dette nægtede Læreren, idet Drengen „sød efter“ paa Grund af Stulteri. Haandværkeren blev nu grov, skældte Læreren ud for en Løgner m. v., holdt Røven op for Ansiget af ham og truede ham med Byg, hvorhos han tog Drengen med sig, trods Læreren's Protest, og isørigt ude paa Skolegangen overfaldt ham med en Skjældsord og Trusler om Byggl. Sagen er straks bleven meldt til Skoledirektionen, og Haandværksmesteren, der isørigt vistnappe er kendt med de danske Lov, vil sikkert ikke undgaa en meget alvorlig Straf.

En Dame i Herrelæder. En ung Pige der, tjente i Frederiksberg i Kjøbenhavn, havde if. „Sørs Tidende“, foreleden Aften foresat sig at vilde udforske sin Forlovedes Afsjæd, naar han gik paa egen Haand, og hun havde i dette Øjemed iført sig en fuldstændig Herredragt, Jakke, Benklæder, og Hat, der klædte hende udmærket. Hun gik saaledes udklædt, ledsaget af en anden Pige, ud paa Gæstgæve og gik bl. a. ind i „National“, hvor hun snart vakte saa megen Opmærksomhed, at hendes Vedfægerinde fandt det rigtigst at forsojme. Et Øjeblik efter, at hun var gaaet, kom Politiet til og bragte den forklædte Dame til Stationen.

Fra Jens Nielsens Ungdom. Tugthusfangeren Jens Nielsen skildres if. Dntr. af dem, der har kendt ham som Barn og ungt Mennecke, som en godmodig Dreng med stærkt Hang til at gjøre Løjer med sine Kammerater. I 20 Aars Alderen blev han — der var sødt i Jyberup — forenklet i en Gaardmandsdatter paa Egnen. Forenklingen satte sig bestemt ind over Nielsens, hvad der gik Jens Nielsen meget nær til Hjerte. Han ytrede til sine Venner, at nu skulde de snart høre nyt fra ham. Kort efter forsvæde han sin første Forbrydelse, en Udsættelse paa et Gaard i hans Hjemstav.

Saaledes fortælles der, men man vilde sikkert tage grundig fejl, om man troede, at „ulykkelig Kjerlighed“ havde gjort ham til den Forbryder, han blev. Højt har det været den ydre Anledning, der vakte hans forbryderiske Instinkter.

Solbryllup fejredes, if. „Berl. Tid.“, i Forbuds af Greve Holstein-Le-dreborg i Freiburg, den internationale Villaby ikke langt fra Zurich. Efter hvad en Rejseende meddelelser, „Polit.“ følger Greve Holstein sig nu knyttet til Freiburg med saa mange Baand, at han rimeligvis forbliver der for lang Tid. Grundten til, at han valgte Freiburg til Opholdssted, var den, at hans ældste Søn studerede ved det derværende Dominikaner-Universitet. Som bekendt afgik han ved Døden, medens Greve Holstein opholdt sig i Kjøbenhavn. Dette Dødsfald vakte en overordentlig Deltagelse blandt de mange adelige Familje, der bor i Freiburg, og den unge Stamherre fik ved Greve Holsteins Hjemkomst en næsten Jyrgelig Begrævelse. Greve Holstein har endnu 4 Børn, 2 Sønner og 2 Døtre. Den ældste af Sønerne læser for Øjeblikket til Eksamen „artium“ i Drubrup. Grevens Solbryllup falder paa Grevindens Navnebag, Elisabeths Gaard. Grevinde-Holstein er sødt Eliasbeth Lovensørn.

Belønning. For nogen Tid siden indeholdt flere Blade en Opfordring til en Snekterfønd, Lars Steen Petersen om at opgive sin Adresse til Sognekogeden i Aulso paa Fyn, for at denne derefter kunde overlevere ham en af „Foreningen til Dyrenes Beskyttelse“ tilsendt Belønning for d. s. Marts d. A. under en i Aulso søstevand. Ildbrand at have frelst en Del Kreaturer fra at indbrænde. Snekterfønden kom if. Nals. Stiftst. for nogle Dage siden til Aalborg paa Gjennemrejse, og tilfældigvis erfarede han da, at han var bleven efterspurgt i den omhandlede Anledning. Han henvendte sig derfor til Politiet, som straks tilfrem Sognekogeden i Aulso for at foranledige, at den omtalte Belønning blev sendt til Aalborg. Dette er nu sket. Belønningen, der bestaar af et Bøls af 30 Kr. i Guld, en Broncemedalje, et Diplom og en Aargang af „Dyrenevenen“, var i Søndags paa Politiamtet i Aalborg overrakt den paagældende famliddig med, at der efter Anmodning af Bestyrelsen for ovennævnte Forening er tilkendegivet ham samles Ankerkjendelse af den udmærkede Konduite og U-forsærbedeth, hvormed han under den nævnte Ildbrand med fare for sit eget Liv reddede 15 Kreaturer fra at indbrænde.

Godgjørenheds-Konkurrence. De store velgjørende Foreninger i Kjøbenhavn ligger ikke helt ledige om Sommeren; der lilles Krav til dem ogsaa i den midte Aarstid, og de søge tillige at samle lidt sammen til Vinteren. Men det er dog først om Efteraaret, i den sidste Halvdel af November, at de ret tager fat paa at ruste sig til den strange Aarstid. Og de viser da et lidet opbyggeligt Billede af indbyrdes Jalousi, konkurrenere ligesom paa en saadan Maade, at det store godgjørende Publikum ikke ved, hvem det skal give til, og derfor holder de midte Gaver tilbage.

Konkurrencen er navnlig liolig mellem „Kjøbenhavns Understøttelsesforening“ og „Samaritanen“. Fra begge Lejrer rykker Skribenter i Marken og flyder Bladene med lange Indlæg, der skal vise, at Modpartens Maade at vise Godgjørenhed paa er upraktisk, utilstrækkelig eller demoraliserende.

Et af Understøttelsesforeningens mest fremragende Bestyrelsesmedlemmer, Birkedomsfoged Udenburg, skriver, at mange af dem, som Samaritanen bespiser, slet ikke er nødlidende, men Jøst, der nok vil „tage der Maaltid med“. Samaritanens Birkfomhed leder Jøst ind paa Drivert, siger han, og tager Ansvarsskjælden fra Manden og Jæderen, saa at han ikke sørger for Husfru og Børn, men følger sine egne ubundne Tilbøjeligheder; det er demoraliserende saaledes at dække Bord for al Verden uden at have det ringeste Kjenndskab til, hvem det er, man bespiser. Og de Penge, der anvendes til denne kritiske Godgjørenhed, gaar fra Understøttelsesforeningen, som Naadig mangler Penge, uagtet den kun hjælper der, hvor virkelig Trang og Værdighed efter en omhyggelig Undersøgelse viser sig at være til Stede.

Torvefældens desinificerende Evne. I „Jyll.“ gjør Oberstlejtant E. Dalgas opmærksom paa en Artikel i det ansjede Tidsskrift „Mittheilungen zur Förderung der Moorkultur“ angaaende Torvens Evne til at desinificere. Det hedder i Artiklen, at den Bakterie, som fremkalder Koegets Mund- og Klovhyge, upaatvovelig hæmmes eller dræbes, naar der i Stalden strøs med Torvesmul; i ethvert Fald blev en Stald tilhørende Hr. Vibrans i Wenhausen, fuldkommen frikaldt for denne Sygdom ved at strø rigeligt med en Blanding af Torvesmul og Superfosfatgibs, medens hans Naboers Stalde, hvor Tøro ikke anvendtes, blev angrebne af Sygdommen; og Vogel henderer derfor med Rette Opmærksomheden paa, at Røvgrogene paa Zernbanerne i Tilsfeld af Smitte, og helst altid bør strøs rigeligt med Torvesmul og ikke som hidtil med Sand.

Dødsfald. Stiftamtmand Finjen i Ribe er if. Telegram fra N. B. Fredag Nat afgaaet ved Døden efter længere Tids Sygdom.

Hannes Christian Steingrim Finjen var født i Reykjavik den 13. Maj 1828 og blev i 1848 Student fra Berrastad. Den 12. Juni 1856 tog han juridisk Embedsksammen med haud. I 1858 blev han udnævnt til Landfoged paa Færøerne og i 1871 til Amtmand samme Sted. I 1884 blev han Stiftamtmand i Ribe. Han var en nobel Personlighed og en slikt og human Embedsmand. Han var Kommandør af Dannebrog og Dannebrogsmænd.

Den 12. ds. døde i Aarhus f. S. Sognepræst for Birring og Esbjerg Menigheder Alfred Hjalmar Elmquist efter et kort Sygeleje i en Alder af 73 Aar. Han var en Søn af den bekendte Udgiver af „Aarb. Stiftst.“ og af Maanedsskriftet „Læsefrugter“, Overrigs-kommissær A. F. Elmquist, og var født i Aarhus den 24. December 1819. I Aaret 1836 blev han dimitteret fra Aarhus Katedralskole og tog i Aaret 1843 theologisk Embedsksammen. Han var i en Del Aar Adjunkt ved den videnskabelige Realskole i Aarhus og samtidig Tilmæler ved Byens Latinskole, og han blev yderligere knyttet til sin Fødeby, da han i Aaret 1853 blev udnævnt til residensde Kapellan for Frue Kirke i Aarhus og Sognepræst i Naby. I Aaret 1864 blev han kaldet til Sognepræst for Birring og Esbjerg Menigheder i Sønderhald Herred, hvorfra han for nogle Aar siden trak sig tilbage. Han havde i 1846 ægtet Georgine Christine Nielsen, en Datter af Byfoged Jørgen Nielsen i Aarhus. Hun døde i Aaret 1856, og i Aaret 1861 ægtede han Johanne Rebekka Jensen, en Præstebatter fra Houlbjerg.

Et forvundet Par. En ung Pige, kun 17 Aar gammel, Datter af en i en vesterbroff Sidegade doende Haandværker, forsojandt en Gang. De bekymrede Forældre ledte forgæves efter deres Datter, de meldte Sagen til Politiet, men alt var forgæves. Pigebarnt var og blev borte.

Samtidig var et ungt Mennecke, der var ansat som Kommiss i en stor Henskræmforretning i Frederiksberggade, forvundet. Da det efter hans forsojndte opdagedes, at Firmaet, han tjente hos, var blevet beffaalet og braget efter en større Maalestok, fattede Politiet Mistanke om, at den forvundne Kommiss var Gjærningsmanden baade til denne og mange andre Affærer, men alle Eftersøgelser vare frugtesløse.

Jugen tænkte den Gang paa, at de to forvundne, den unge Mand og den unge Pige, kunde være forvundne sammen. Og man havde allerede lagt de to Tilfælde til de mange, der aldrig blive opklarede, da der nu isølge „Aftenbladet“ pludselig kommer Meddelelse om dem begge.

Fra Kiel melder nemlig det tytte Politiet, at det har fanget et ungt danskt Par, hvis Færd var det mistænkelige. I længere Tid have de levet glade i den tytte By, men til sidst var Mønten, der

ikke har været let at forny i det fremmede Land, sluppet op, og der var slet forskellige Anmeldeiser til Dørligheden.

De sidste nu begge arreterede ber ned. I den unge Mand fandt man over 300 Laanebæler, dels herhjemmesfra, dels fra tytte Byer, hvor det formodes, at han har opereret.

Om kort Tid gjense de deres Føde-land.

Past. Vilh. Beck har, som i de nærmest forudgaaende Aar, udgivet „En lille Julegave til de Hellige i Danmark“. Som en Prøve paa Fors. s. ejendommelige Stil gjengiver vi følgende af en Udvikling af Joh. 14, 2: „I min Faders Hus er der mange Boliger.“

Pastor Beck skriver, „at Gud vil nok, at alle Mennecker skal blive salige, men han vil dog ogsaa selv være salig, og derfor han lukkede alle Syndere ind i sine himmelske Boliger, hvor de naturligvis vilde fortætte med at synde, vedblive at bande, lyve, skjendes, løbe med Sladder osv., saa vilde det jo være som bi med Guds Salighed; at lukke alle Syndere ind i Himlen vilde være det samme som at lukke et lille Stykke Hælvæde ind i Himlen. Og siger man, som en Mand en Gang sagde til mig, at naar de først kommer der, saa dør de sig nok, saa svare jeg: Ja der kan være noget i det; thi allerede her paa Jorden ser man jo noget lignende; jeg hører aldrig nogen bande her i mit Sogn, og dog er der sikkert mange som bander, men naar de møder Præsten, dør de sig; saa vilde de maaske ogsaa vilde sig saa meget, som de kan naar de kom til at staa Ansigt til Ansigt med den store Herre men hvor blev saa deres Salighed af, naar de stadig skulde gaa og by sig for alt det, som er deres Hjertens Lyst? Jeg er vis paa, at mangen Episkoper vilde bede om Udgangsbillet i Hadesrens Hus, naar han ikke kunde faa sin L'Hombre eller Schaus, og vilde hellere sidde og spille Kort i Helvede end gaa og by sig i Himlen. Og hvordan vil det gaa alle Vergeroderne i en Himmelsaal, der ingen Penge er, eller de mange Svinehoveder med den utugtige Tryne, hvor skulde de by sig for alt sligt? ...“

Nørre-Elsker's Brand opstod i Tirsdags Eftermiddag Kl. 3, sikkert antændt ved et sønden for Laden arbejdede amerikansk Tærskværk. Lokomotivet stod vel i loobefaldt Afstand fra Gaarden, men i Nøstjerne kunde jo i Storm søres langt.

Da „Vestj. Tid.“s Meddelelser kom til Brandstedet, stod den slygt liggende spaantakte Lade, Kofalden med øst og den vestre Stald for Heste og Kvæg i et Flammehav. Ude i Borggraven stod et Læs Halm og brændte i Lys Lue. Vognene stod i Vand til Næver.

Kreaturerne ca. 100 Køer og Hestene frelste paa 10 Minuter, og saa vidt vides indbrændte intet. Et Par Heste søgte nogle Gange at løbe ind i den brændende Stald, men betænkte sig. En Due svang sig flere Gange mod Flammernerne, men slap derfra med Livet.

Der stod en stærk Kamp for at bevare et i den østlige Fløj liggende Stokhus, i hvilket der opbevaredes et ret betydeligt Kvantum asterfæst Korn. Svindhuset, der laa nærmest Ilden, reddedes, fordi det havde Afsalttag. Vognporten, der var straaet, gik op i Luet, hvortil den Omstændighed forøvrigt bidrog, at Brandhage og Stige brændte i Laden. Hvis rige Indhold af utærskt Korn blev Flammernes Rov. Forrigt gik ogsaa Tærskemaskinen tabt ved Ildsvaalen.

Kostalden var opført med murede Hvalvinger, der holdt, trods det velbige Baal af den oven over brændende Fyrage. Køerne staa allerede i Stalden igjen.

Løssoret (Besætning, Afrøde, Medskaber og Indbo) er forfisket i Brandsforsikringskassabet, „Danmark“ for ca. 90,000 Kr.

Såmtlige Bygninger, til Hovedgaarden, Nørre-Elsker i Dønsled Sogne vare forsikrede i Landbygningernes almindelige Brandsforsikringsforening for en samlet Sum af 89,540 Kr.; deraf var Aulso Gaarden, Laden med to Højbygninger til Heste- og Kofalde, asurert for 50,857 Kr. og Svinefalden for 8600 Kr. Hvor meget der af disse Bygninger er brændt, vides ikke men i hvert Tilfælde vilde de storeforsikringssumme blive reducerede betydeligt ved Taksation af det reede; thi Løvegaarden, der omtrent var ny, var opført med svære Grundmure, og Staldbygningerne tillige med Jærnbjeller og murede Hvalvinger.

ger, saa det formenes at i altfald den Støperten af Underbygningerne ere staaende.

Dr. R. Rosenbergs Co. i Chicago en skandinaviskt Antik, hvor man kan finde Breve lazes, fortaales og res uden Andenneds Hjalp. De eksisterer i over tredie Aar og for Bestens mest udmærkede Indhold for behøndling og Kur af kroniske hemmelige Sygdomme. Dr. Rosenbergs Co's ypperlige Bog „Mens Raadgiver“ findes frit til som indlægger Primærket til Post.

Subskriptioner paa Dags- og Uge- Udgaven af det uforfattede foretagssomme Blad „The Chicago alb“ modtages paa „Stjernen“'s Kontor.

En god Fortjeneste, et velvet paa en let Maade uden Risiko det er, hvad de fleste ignes en god Udeje til at opnaa det, er en ge gode Bøger, navnlig en Bog, som Interessee for alle og enhver. „Kanaan, Rejser i det hellige Land af Adam Dan. Over 700 Sider, fynet med mange smukke Illustrationer til Teksten; elegant indbundet i udstyret. To store Dplag er allerede fulgt, og et tredje er netop udført. En værdifuld Bog, som kan salges Begne. En Dygtig Agent er i ethvert skandinaviskt Settlement, de Betingelser og specielle Forbetingelser Agenter. Vi kan ogsaa bestille Bilsaar, noget Jærntøj, blot paa vore egne Forlagsartikler, paa alle gangbare Subskriptionsfamilje-Bibler, m. m. Skriv de straks inden Bladsen oplæg Nærmere Oplysninger faas, ved at skrive

C. Rasmussen Publishing Co. bletet 1874). Adresse: 235 Ave. S., Minneapolis, Minn.

Præmie-Symaskinen

— for —

„Stjernen“'s Abonnenter. „Stjernen“'s Udgiver har lad sig i det belse med en af de første Symaskiner i Landet og kan nu byde Bladets Abonnenter en billig og rigtig god Singer-Masine. Vi har gjort dette Skridt i den Hensigt, at den kan udføre fuldstændige Arbejde og løber let og lydløst. Der er indbylde Maskine og Maskiner, der at haandtere for den udeede end de fleste andre Maskiner.

Med hver Maskine følger en smuk Ting af Refraktorer (attachments) en „Luder“, et Sæt Spinnere (4 forskellige Bredder indtil 4 Tomme), en Bæltedraabind, et ekstra „delt spring“, en Naale, 5 „bobbin“, en Strækning, en engelsk en Udfælsende med Nije, en „auge“ Strue samt en Værbog, en komplet Symaskine, fiks og forrigt hvortil den Omstændighed forøvrigt bidrog, at Brandhage og Stige brændte i Laden. Hvis rige Indhold af utærskt Korn blev Flammernes Rov. Forrigt gik ogsaa Tærskemaskinen tabt ved Ildsvaalen.

Kostalden var opført med murede Hvalvinger, der holdt, trods det velbige Baal af den oven over brændende Fyrage. Køerne staa allerede i Stalden igjen.

Løssoret (Besætning, Afrøde, Medskaber og Indbo) er forfisket i Brandsforsikringskassabet, „Danmark“ for ca. 90,000 Kr.

Såmtlige Bygninger, til Hovedgaarden, Nørre-Elsker i Dønsled Sogne vare forsikrede i Landbygningernes almindelige Brandsforsikringsforening for en samlet Sum af 89,540 Kr.; deraf var Aulso Gaarden, Laden med to Højbygninger til Heste- og Kofalde, asurert for 50,857 Kr. og Svinefalden for 8600 Kr. Hvor meget der af disse Bygninger er brændt, vides ikke men i hvert Tilfælde vilde de storeforsikringssumme blive reducerede betydeligt ved Taksation af det reede; thi Løvegaarden, der omtrent var ny, var opført med svære Grundmure, og Staldbygningerne tillige med Jærnbjeller og murede Hvalvinger.

Peter Ebbeson, Dannebrog, København.